

Azok a fák tudnak magasra nőni, melyek erősen kapaszkodnak az anyaföldbe – búcsúzott Orbán Viktor. Alkotásaiból igazi hazaszeretetet sugárzik – emlékezett Jankovics Marcell

Eltemették Kő Pált

SK

Családja, tanítványai, barátai és tisztelői körében vettek végső búcsút szombaton Kő Pál szobrászművésztől, a nemzet művésztől Heves város temetőjében. A Kossuth-díjas művész, egyetemi tanár, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja életének nyolcvanadik évében hunyt el június 7-én.

A temetésen felolvasták Orbán Viktor miniszterelnök búcsúzó gondolatait, aki szerint „azok a fák tudnak magasra nőni, melyek erősen kapaszkodnak az anyaföldbe”. „Kő Pál mindvégig ragaszkodott az alföldi tanyavilághoz fűződő gyökereihez és ebből folyamatosan ihletet merítve lett a magyar szobrászművészet külföldön is elismert alkotója és iskolateremtő mestere” – fogalmazott a kormányfő, aki emlékeztetett arra, hogy az alkotó szobrai megtalálhatók a magyarság számos emlékhelyén. „Emellett a Magyar Képzőművészeti Egyetem tanáráként hosszú évtizedeken át oktatta a jövő szobrásznemzedékét, nagy gondot fordítva arra, hogy művészi hitvallását is átadja tanítványainak” – tette hozzá a miniszterelnök üzenetében.

A távirati iroda tudósítása szerint ezt követően Jankovics Marcell, a Magyar Művészeti Akadémia alelnöke mondott búcsúbeszédet. Jan-

kovics hangsúlyozta: Kő Pál életére visszatekintve egy csodálatosan felépített életpályát lát, tudatosan átgondolt lépésekkel, tettekkel, művekkel. „Munkáiban szinte elmaradhatatlanul megfogalmazódó gondolat a kedvesség, a szeretet. A kritikaként beléjük csempészett elemek sohasem kegyetlenül gretesznek, ennek ellenére is megfogják és sokszor mosolyra készítetik a szemlélőt. Sikerének lelki titka van, tárgyához, modelljéhez mindig van köze” – emelte ki.

Hozzátette: olyan kegyetlen történeteket tudott – csak rá jellemzően – fába, kőbe faragni, mint a mohácsi vész, a magyar sors páratlan ábrázolója ő, akinek kispasztikái is monumentálisak. „Alkotásaiból igazi hazaszeretet sugárzik. Nem csupán műveiben, de életében is színes és szeretetre méltó ember volt” – búcsúzott a pályatárstól Jankovics Marcell.

Gálhidy Péter, a Magyar Képzőművészeti Egyetem tanára úgy fogalmazott, nincs még egy szobrász, aki ennyi oldalról közelített volna hazája sorskérdéseire, hagyományához, nagyságaihoz, rejtett szépségeihez, fájdalmaihoz, mint Kő Pál. Szobrászata egy kánonoktól független, rendkívül sokrétű életmű. „Neki nem főművei vannak: maga

A szobrászművészt Heves város temetőjében kísérték utolsó útjára, Jankovics Marcell és Gálhidy Péter búcsúztatta

Fotó: MTI/Mészáros János

az életműve a főműve” – jegyezte meg, kiemelve, hogy olyan önazonosság van személye és munkássága között, ami egyedülálló a magyar szobrászatban.

Azt is hozzáfűzte: Kő Pál hazaszeretete otthon szeretetből fakadt, melyhez belső kiegyensúlyozottsága vezetett. „Korunkban a derűnek, az életszeretnek, a vitalitásnak

az a hőfoka, amellyel rendelkezett és amellyel gyógyítani, közösséget építeni lehet, ritkán jelenik meg a művészetben” – emlékezett búcsúbeszédében Gálhidy Péter. ■